

„Vazba je institutem trestního řízení, je to procesní úkon, kterým se zajišťuje osoba obviněného pro účely trestního řízení a výkon trestu. Atributem institutu vazby je dočasná ztráta osobní svobody obviněného. Vazba je vážným zásahem do občanských práv a svobod zaručených ústavou (srov. Článek 8 odst. 5 LPS o tom, že nikdo nesmí být vzat do vazby, leč z důvodů a na dobu stanovenou v zákoně a na základě rozhodnutí soudu), a proto k vzetí osoby do vazby může dojít jen z důvodů a za podmínek stanovených v zákoně a jen na podkladě rozhodnutí soudu, resp. soudce.“¹

Dočasná ztráta osobní svobody obviněného není účelem vazby, ale jen prostředkem k dosažení cíle. V některých případech se v rámci trestního stíhání musí osoba obviněného zajistit, a to z důvodu ochrany zájmů společnosti. Vazba tedy (stejně jako výkon trestu) plní ochrannou funkci společnosti. Neplní však funkci výchovnou. Vazba chrání společnost před další případnou trestnou činností obviněného a zamezuje obviněnému, aby se vyhýbal trestnému stíhání útekem a skrýváním nebo aby mařil vyšetřování např. ovlivňováním svědků nebo spoluobviněných.